

Příběhy našich sousedů

Václava Buriánová

Vypracovaly :

Lenka Faltusová, Eliška Klabanová, Ester Vetešníková a Olga Zobinová

Vyučující :

Mgr. Marcela Domalípová

Škola :

Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická, B. Němcové 482,
Mladá Boleslav

V úterý 9.ledna 2024 jsme se setkaly s paní Buriánovou v jejím domácím prostředí v Benátkách nad Jizerou, konkrétně v ulici Tyršova. Samotný název ulice je velmi důležitý, můžeme říct až přímo symbolický, protože jak jistě všichni víte, Miroslav Tyrš byl jedním ze zakladatelů tělocvičného hnutí, které všichni známe pod názvem Sokol a naše milá hostitelka právě Sokolu zasvětila celý svůj život. Pojdme si tedy představit zajímavé mezníky ze života této milé a neskutečně vitální dámy , která v září oslaví už své 96. narozeniny.

Paní Václava Buriánová, rozená Roskotová, žije od svého narození v roce 1928 v Benátkách nad Jizerou. Paní Vendulka, jak jí všichni říkají, celý svůj život zasvětila po vzoru rodičů Sokolu.

„Já byla na prvním sletě v roce 38, jo, kdy mi bylo teda těch deset let a jako žákyň, tady od nás z Benátek nás jelo 54 žákyň a 47 žáků.“

Po Vítězném únoru v roce 1948 se ještě konal Vsesokolský slet. V roce 1956 byl Sokol zakázán.

„že když byl ten slet v osmačtyřicátém roce, kdy už byli komunisti, my jsme šli průvodem a u Rudolfiny, přesně kde taky šel ten průvod, tak tam už stál Gottwald mezi těmi potentáty různými a my všichni jsme odklonili hlavu.“

V roce 1957 byla paní Václava na základě udání pro šíření tzv. Studentské rezoluce obviněna a odsouzena ke třem měsícům nepodmíněně. V té době už měla tříletou dceru Lenku, o kterou se starala společně s manželem i babička.

„Nejprve jsme dostaly podmínku, jako dostala jsem 3 měsíční podmínku.“

„Když už byl ten poslední, tak ale tam přišel prokurátor, no kterej byl teda soudruh jak kovaný, teda mohutně kovaný.“

„Měl takovou řeč, že když skončil a odcházely jsme potom odtamtud, já říkám, děvčata, tohle nebude podmínka“

„Bylo nás pět na cele, děvčata, ta cela byla dva krát čtyry metry a v koutku byl záchod.“

„Nejhorší bylo to, že to všichni používali společně, žádná zástěna nic, normálně odkryto.“

„Tam jsme měly matrace naskládaný na sobě, ty jsme si musely vždycky shodit na noc a já jsem naštěstí byla zařazená do pracovní čety.“

„Dostala jsem asi 150 korun za tu práci všechnu, co oni za nás dostali, za ten Mochov, že jo, ale měla jsem aspoň na autobus na cestu domů.“

Po listopadových událostech roku 1989 nemohla paní Václava s manželem chybět u znovuoobnovení benátecké sokolské jednoty. Manžel se stal hospodářem jednoty a paní Vendulka jednatelkou. Paní Vendulka i přes svůj vysoký věk (téměř 95,5 roků) je svou vitálností, optimismem a elánem důkazem toho, že i v dnešní digitální a přetechnizované době má sokolské heslo smysl. Její životní poselství zní :

„Tužme se , ve zdravém těle, zdravý duch, platí stále.“

